

Slovenski VESTNIK

Poštni urad 9020 Celovec
Verlagspostamt 9020 Klagenfurt

Izhaja v Celovcu
Erscheinungsort Klagenfurt

Posamezni izvod 7 šilingov
mesečna naročnina 25 šilingov
celoletna naročnina 250 šilingov
za Jugoslavijo letno 5000 dinarjev

P. b. b.

LETNIK XLII.

CELOVEC, PETEK 13. MAREC 1987

ŠTEV. 11 (2318)

Koliko velja beseda koroških politikov?

Razprava o dvojezičnem šolstvu postaja z dneva v dan bolj absurda. Vodstvi obeh velikih strank v deželi z vso vneto prevzemata argumente in ideologijo koroškega Heimatdiensta in svobodnjakov. Vsak še tako iz trte zviti argument jim je pravi, da „utemeljijo takoimenovani koroški pedagoški model. Prav nič jih ne moti, da jima KHD in FP k temu iz srca aplavdirata.

Ne samo to, očitno lansiran napad *Kleine Zeitung* z dne 8. 3. 1987 na ravnatelja žitajske ljudske šole in podpredsednika ZSO Kukovico daje zgovoren dokaz, da tudi šolska oblast v svojih internih poročilih operira z argumenti, ki smo jih bili do zdaj vajeni le v kakem glasilu koroškega Heimatdiensta.

Osrednji organizaciji koroških Slovencev bosta proti takim podtikavanjem podvzeli vse korake in zato zahtevamo, da se šolska oblast distancira od pisanja *Kleine Zeitung* (če poročilo sploh dejansko obstoja) ali pa sproži proti avtorju(jem) tega poročila disciplinski postopek.

Napad na Kukovico je v bistvu nadaljevanje šolske kampanje proti dvojezičnim učiteljem in dvojezičnim ravnateljem prav v smislu heimatdienstovske zahteve „slovenski učitelj za slovenske otroke, nemški učitelj za nemške otroke“.

Zahtevamo torej od deželnega šolskega sveta pojasnilo: ali to poročilo obstoja? Če ja, kdo ga je napisal?

Vodstvi obeh velikih strank v deželi sta v šolskem vprašanju na

liniji nemškega nacionalizma. Brez olepšavanja in sramu tekajo za Haiderjem in brez sramu pozabljajo besede, ki so jih pred nekaj tedni in meseci ob raznih priložnostih še izrekli. Npr. Wagner v okviru srečanj Alpe-Jadran, ko je govoril, da mimo in proti volji manjšine ne bo prišlo do kakih sprememb v šolskem vprašanju. Ali pa ob obisku predsednika IS SRS Šinigoja na Koroškem, ko je Wagner dal podobno izjavo.

Koliko torej njegova beseda še velja?

Vsekakor je politika vodstev obeh velikih strank v šolskem vprašanju klobuta vsem poštenim članom tako SPÖ kot tudi ÖVP in večini koroškega prebivalstva, ki je proti ločevanju. V resnici pa je tudi klobuta dobrososedskim odnosom med Koroško in Slovenijo oz. Avstrijo in Jugoslavijo.

Naše prizadevanje za skupno dvojezično šolo je hkrati tudi prizadevanje za demokratične odnose v deželi, za mirno in konstruktivno sodelovanje med obema narodoma.

Ravno zaradi te dimenzije pa v našem boju res nismo sami. Vodstvi obeh velikih strank naj se zavedata, da bodo kmalu spet volitive. Stranke, ki se obežajo na vlak nemškega nacionalizma pač niso atraktivne. In še prav posebno za socialiste velja, da lahko zgubijo samo na demokratičnem krilu.

Če bo potrebno, lahko pokažemo, da to krilo ni tako majhno.

dr. Marjan Sturm
tajnik ZSO

Razgovori

Prva seja nove zvezne komisije bo ta ponedeljek na Dunaju. Še vedno ni jasno, ali bodo dobile tudi univerze (npr. celovška) vabilo na ta razgovor. Poleg tega je naznanila ministrica za pouk Hawličkova, da bo 8. aprila na Koroškem. Obiskati hoče nekaj šol, govoriti s koroškimi politikimi vladnih strank, načrtovan pa je tudi razgovor s Slovenci.

Wagner napoveduje „vojno“

Še pred temi razgovori pa koroški deželni glavar grozi – sedaj zveznim strankam. V primeru, da ne bodo „ustrezno upoštevale koroških predstav“ napoveduje „štajerski razvoj“, s tem pa misli na dejstvo, da se štajerska VP v vprašanju lovcev prestreznikov „ločuje“ od zvezne VP. – Vsekakor poskus pritiska na zvezno SP, ki le še noče čisto tako, kakor želijo Wagnerji.

Izobraževanje južnokoroškega kmeta

Skupnost južnokoroških kmetov izvedla seminar, ki daje upanje

Z leve na desno: dipl. inž. W. Herzog, dipl. inž. Štefan Domej, zbornični svetnik Janko Zwitter, dr. Pavle Apovnik in drugi udeleženci seminarja.

Položaj kmeta v moderni družbi nima več istega pomena kot pred desetletji, slovenskega kmeta pa so potisnili družbeno še bolj ob rob. Mlada generacija slovenskih južnokoroških kmetov tega položaja noče več gledati križem rok. Zato se je začetek tedna v Tinjah zbralo okoli dvajset mladih kmetov z Zilje, Roža in Podjune, da bi skupaj s strokovnjaki na dvodnevem seminarju preverili, kakšne možnosti imajo za boljše izobraževanje. Bil je napravljen korak, ki mu bodo sledili še drugi.

Seminar sta vodila dipl. inž. W. H. Herzog s kmetijske zbornice v Gradcu in zbornični svetnik dipl. inž. Štefan Domej. Glavni namen seminarja je Skupnost južnokoroških kmetov dosegla. Ni šlo za velike programe, šlo je za kratkoročne cilje, katerih uresničitev skupina aktivnih kmetov nosi in izvaja. Predvsem pa so udeleženci seminarja ugotavljali, kakšen je njihov resnični položaj, kakšni izhodi so možni, katere skupne zahteve imajo in komu jih je treba nasloviti.

Dejstvo, da trenutno ni niti najmanjše možnosti za slovensko strokovno izobraževanje kmeta, je bila osrednja tema seminarja. Tudi dipl. inž. Herzog, – eden vodilnih avstrijskih strokovnjakov za izobraževanje kmetov, je ob koncu priznal, da je šele v teku seminarja spoznal, zakaj ima izobraževanje v slovenski materinščini za južnokoroške kmete tolikšen pomen.

Sklepi seminarja so med drugim: kmetje zahtevajo od Koroške kmetijske zbornice ustanovitev dvojezičnega strojnega krožka v Pliberku in okolici, ki v praksi upošteva oba deželna jezika; v pogovorih z vodilnimi strukturami Koroške kmetijske zbornice bo SJK zahtevala pouk slovensčine kot prosti predmet v vseh

treh kmetijskih šolah, s tem naj bi okrepili samozavest slovenskogovorečega prebivalstva; ustanovitev lastne slovenske kmetijske šole so trenutno ocenili kot neizvedljivo; že aprila se bodo udeleženci seminarja srečali ponovno, da bodo nadaljevali s svojim delom.

To so, kratko povedano, glavni rezultati dvodnevnega seminarja, ki daje upanje, da se okrepijo notranje strukture Skupnosti južnokoroških kmetov in s tem tudi njihovo delova-

nje na južnokoroškem področju. Po seminarju so bili na predstavitev rezultatov povabljeni tudi zastopniki Koroške kmetijske zbornice (med drugim so bili navzoči direktor zbornice dipl. inž. Franci Gröblacher, referenta za podeželsko mladino in za svetovalce Planton in Fritzer idr.), da so na licu mesta zvedeli o težnjah naših kmetov. Vladalo je soglasno mnenje, da podobnih seminarjev, kjer prizadeti tako resno delajo, na Koroškem ni veliko.

Seminar na celovski univerzi: Znanost podkrepila nujo skupnega pouka

Avstrijski in inozemski znanstveniki, strokovnjaki s področja pedagogike so ta teden na celovski univerzi razpravljali o dvojezičnosti in medkulturnem učenju. Prva dva dneva sta bila namenjena teoretični razpravi o praktičnih primerih pouka na nekaterih šolah v ZRN, ki jih obiskujejo nemški otroci ter otroci tujih delavcev. Referentki prvih dveh dni Ursula Boos-Nünning in Sigrid Luchtenberg sta poudarjali, da morajo tudi didaktični pripomočki izhajati iz potreb otrok, da gre za enakovredno znanje obeh jezikov, ki ga otroci osvojijo ob vsakdanjem pogovoru. Obeh jezikov pa zato, ker je treba s tem tudi dokazati, da oba jezika enako vrednotimo. S tem pa preprečujemo vsakršno zastopljanje posameznikov.

Medkulturno učenje, sta poudarili referentki, je pedagoški odgovor za večetično družbo; cilj je pouk, ki pre-

prečuje asimilacijo in segregacijo. To pa je mogoče le, če posredujemo otrokom kar se da zgodaj zavest, da je mnogolikost jezikov bogatitev in tudi, da sta jezik in kultura med seboj tesno povezana. Prav v dejstvu, da znanost išče za spremenjene družbene pogoje (kot primeri v ZRN dokazujejo) pedagoške rešitve, se še mnogo bolj jasno izpostavlja neznanstvenost koroških ločitvenih modelov: družbena situacija se ni bistveno spremenila (če izvzamemo dejstvo, da delež prijavljenih otrok iz leta v leto narašča), vrstijo pa se politični ukrepi in poskusi, kako bi pedagoško prakso spremenili v smislu izločanja slovenskega jezika. Na seminarju so se ukvarjali tudi s prenosom izkušenj z medkulturnega učenja na koroški vsakdan, kot izsledek vseh razprav pa lahko zabeležimo, da je tudi ta strokovni posvet podkrepil pravilnost in nujo skupnega dvojezičnega pouka na narodnostno mešanem ozemlju.

PREBERITE

- na strani
- Razprava v TV: mladina ostro kritizirala politike
- Pesmi Milke Hartman v nemščini
- Osebna pričevanja o grozotah v koncentracijskih taboriščih
- Desetletnica: „Koroška poje“
- „Portorož 87“: Nagrajeni esej Karla-Markusa Gauss-a
- Wieser in Grilc v dunajskem klubu: v ospredju šolstvo in sosvet
- Šah: SŠZ Cartrans I pred odločilno tekmo v Wolfsbergu

Zadnja vest

V četrtek so zastopniki Koordinacijskega odbora narodnih manjšin v Avstriji predali svojo peticijo o položaju manjšin v Avstriji udeležencem dunajskega srečanja Konferenca o varnosti in sodelovanju v Evropi.

Proslava ob mednarodnem dnevu žena: Slovenske žene proti ločevanju otrok v šoli

Daleč preko dvesto žensk z Zilje, Roža in Podjune se je preteklo soboto odzvalo vabilu Zveze slovenskih žena, ki je v prostorih Mladinskega doma Slovenskega šolskega društva v Celovcu priredila proslavo ob mednarodnem dnevu žena. Slavnostni govor je imela predsednica ZSS Milena Gröblacher, ki je najprej orisala boj ženske za enakopravnost, ki se je razvil v mednarodno gibanje žensk, in se posebno odraža ob vsakoletnem 8. marcu – mednarodnem prazniku žena. Predsednica je posebno naglasila velik doprinos žensk k razvoju sodobne človeške družbe in menila, da se morajo kljub temu še vedno boriti za svojo enakopravnost v političnem in družbenem življenju.

Milena Gröblacher se je dotaknila tudi časa, ko so slovenske žene doprinesle svoje žrtve v času protifašističnega boja in z aktivnim uporom dokazale zvestobo svojemu narodu. S svojo aktivnostjo pa so doprinesle tudi k zmagi nad fašizmom in s tem k ponovnemu nastanku neodvisne Avstrije, ki je s podpisom državne pogodbe, s 7. členom, prevzela obveznosti tudi napram narodnim manjšinam. Opozorila je, da bo tudi deželni glavar Wagner kljub svojim drugačnim izjavam moral vzeti na znanje, da 7. člen še ni izpolnjen.

Govornica je dalje povedala, da se morajo slovenske žene zavedati svojega poslanstva pri vzgoji otrok, saj v prvi vrsti žena doprinese k temu, da naši otroci ostanejo zavedni člani naše narodne skupnosti. Žal pa imajo otroci slovenskih mater le malo možnosti, da bi bili v predšolski in šolski vzgoji deležni zadostnega pouka slovensčine, zato je apelirala na slovenske matere in očete, naj vzgoji otrok v družini posvečajo še več pozornosti, pri tem pa je pomembno, da jim razlagajo zgodovino našega naroda zlasti v času nacizma, saj v šoli o nacistični

diktaturi skoraj nič ne zvedo, posebno ne o uporniškem gibanju.

Potem se je Milena ukvarjala s trenutno šolsko problematiko in dejala: „Pred nami so še pomembni dnevi, ko se bo odločalo o bodočem dvojezičnem šolstvu na Koroškem. Važno je, da žene tudi v lastnem interesu nagnemo vse sile in skušamo vse, da se bo preprečil koroški ločitveni model. Naša organizacija je v tem smislu poslala tudi pismo novi ministrici za pouk, umetnost in šport, Hildi Haw-

ličkovi. Le-ta nam je odgovorila, da se bo prizadevala, da pri bodočih novih odredbah ne bo prišlo do poslabšanja obstoječega položaja v škodo narodne skupnosti.“ Zaključno je Gröblacherjeva pozvala vse navzoče, naj se v prihodnje še bolj aktivno vključujejo v politično, kulturno in družbeno življenje sploh in ob tej priložnosti opozorila na delovni seminar avstrijskih manjšin ter na informacijsko konfe-

(nadaljevanje na 2. strani)

Pogled na del udeleženk proslave ob mednarodnem dnevu žena.

Ob življenjskem jubileju pesnice

Pesmi Milke Hartman v nemščini

Krščanska kulturna zveza in Mohorjeva družba sta preteklo soboto vabili v Tinje na „Praznik za Milko Hartman“. Povod je bil 85. življenjski jubilej, ki ga je pesnica pred kratkim obhajala, predstavitev pesniške zbirke „Gedichte aus Kärnten“ in literarno branje.

To je bila brez dvoma dostojna počastitev pesnice Milke Hartman, ki je, kot je pokazala številna udeležba, deležna velike priljubljenosti med našimi rojaki in tudi v vrstah večinskega naroda. O življenju in delu Milke Hartman je spregovorila pod-

Kersche in Janko Ferk, založila Mohorjeva založba, spremno besedo pa je napisal dvorni svetnik dr. Pavle Apovnik. O pripravah izida zbirke je spregovoril vodja založbe dipl. inž. Franc Kattinig, ki je menil, da je pesnica morala čakati do svojega 85. leta, da je doživela izid svojih pesmi v nemščini, torej jeziku večinskega naroda. Hubert Repnig, sodelavec ORF-a, je prebral nekaj pesmi iz predstavljene zbirke. To je bilo čudovito branje, interpretacija Milkinih pesmi v dovršeni umetniški obliki, saj je Repnig s svojim melodičnim glasom in tankočutnim poslušom z verzi jubilatke poslušalcem odpiral srca.

Janko Ferk je napovedal nastop Dorlije Hammerschall, Milice Hrobath, Anite Hudl in Lenčke Kupper, ki so prišle v Tinje, da jubilatki v čast berejo iz svojih del, hkrati pa počastijo mednarodni praznik žena, 8. marec.

Praznik za Milko Hartman je (namesto zadržanih Smrtnikovih fantov) z melodijami, ki jih je zložil Hanzi Artač, besedila pa napisala Milka Hartman, popestril ansambel Korenika, kar je obiskovalcem dalo še pogled v to zvrst ustvarjanja umetnikov Artača in Hartmanove.

Slavljenki je v imenu Slovenske prosvetne zveze in Zveze slovenskih organizacij čestital dr. Gustav Brumnik in izročil spominsko darilo. Milki je čestital tudi podžupan občine Pliberk, Fric Kumer, ki je naglasil velik

Jubilantka Milka Hartman

kulturni doprinos jubilatke slovenskemu življu v njegovi občini in preko nje, da pa ga je zelo prizadelo, ko je občinski odbor odklonil predlog Enotne liste, da bi Milki podelili častno občanstvo občine Pliberk. To pa spet prikazuje pravo podobo koroške stvarnosti, ko niti ni posluha za delo umetnice s tako blagim in odprtim srcem.

Vendar delo Milke Hartman cenijo vsi, ki imajo odnos do literature. Zbirka njenih pesmi v nemščini (cena za izvod znaša 105 šil.) bo gotovo našla mnoge bralce v vrstah večinskega naroda in širšem prostoru nemške kulture.

Besedne ustvarjalke Milica Hrobath, Lenčka Kupper, Dorli Hammerschall in Anita Hudl (z leve proti desni) med branjem iz svojih del

predsednica KKZ Micka Opetnik, ki je orisala bogato in plodno ustvarjalno pot jubilatke, katera je kot gospodinjska učiteljica učila in vzgajala mlade gospodinje v zavedne pripadnice naše narodne skupnosti, kot pesnica pa s svojimi literarnimi stvaritvami bogatila slovensko slovstvo na Koroškem oz. celotnega slovenskega naroda. Milka Hartman je za svoje delo prejela več priznanj, med njimi Tischlerjevo nagrado in naziv častnega profesorja, katerega ji je podelil bivši zvezni predsednik dr. Kirchschläger.

Zbirko pesmi Milke Hartman „Gedichte aus Kärnten“ sta izdala Peter

SPZ vabi na teden slovenskega filma

Slovenska prosvetna zveza tudi letos spet skupno s krajevnimi društvi vabi na ogled slovenskih filmov, ki jih bodo v prihodnjih dneh predvajali kinematografi na južnem Koroškem. S tem SPZ nadaljuje s svojo tradicijo, namreč, da ljubiteljem filmske umetnosti posreduje dosežke slovenske filmske produkcije, ki, čeprav smo majhen narod, v mednarodnem merilu dosegamo lepe uspehe in celo nagrade.

Tako tudi Alternativno kino v Celovcu, v svoj program vključuje slovenske filme, ki zlasti po številčnosti obiskovalcev presegajo predstave drugih filmov. Zato je razumljivo, da organizator načrtuje mesečno predvajati po en slovenski celovečerni film, kar je ob tej priložnosti treba pozdraviti.

Kot je iz vabil razvidno, bodo filmske predstave v Sinči vasi, na Čajni in v Šentjakobu v Rožu, vedno v krajevnih kinematografih. Slovenska prosvetna zveza je tokrat posredovala film „Čas brez pravljic“ in mladinski fim „Polejte v školjki“. Tako bo ugodila starejšim in mlajšim ljubiteljem filmske umetnosti. Kot običajno, so vstopnice na voljo eno uro pred predstavo, rezervacije pa so možne tudi po telefonu, pri organizatorju, oziroma kinu. Prav tako SPZ oz. društva dajejo vse podrobne informacije o filmih oz. predstavah.

Izšla je kasetna in plošča ansambla Plevel-Unkraut

Gabriel Lipuš ima kljub svojim mladim letom za sabo že uspešno pot kot glasbenik. Večkrat smo ga imeli priložnost slišati kot peva-solista ali instrumentalista, v zadnjem času pa je vodja instrumentalnega ansambla, s katerim nas je s samostojnim koncertom presenetil v lanskem letu. Zdaj ansambel deluje v novem sestavu in nosi ime Plevel-Unkraut. Že ime ansambla je nenavadno, toda Lipuš pravi, da so ime zbrali zato, ker je plevel nekaj nadležnega, po drugi strani celo zdravilen, predvsem pa neuničljiv.

Ime, ki ga nosi ansambel, je hkrati tudi njegova programska izpoved. Biti hoče izviren, predvsem pa s svojo glasbo želi opozarjati na razne probleme, s katerimi se ubada človeštvo današnjega časa. Lipuš za svojo glasbo išče besedila tehtne vsebinske izpovedi, mnogokrat ga napiše tudi sam. Glavni cilj pa je, da se glasba, ki jo piše sam ali drugi člani ansambla, harmonično vsklaja z besedilom. Zato ansambel nastopa tudi v raznih sestavah, z enim, dvema ali s več instrumenti, kakor pač to najbolj odgovarja interpretaciji besedila. Ansambel sestavljajo Gert Prix, Robert Lenart, Günter Lenart, Mario Kofler in Gabriel Lipuš.

Kasete in LP-plošča imata iste posnetke – skupno dvanajst – za osem od teh je glasbo napisal Gabriel Lipuš in sicer na besedila M. Jakopiča, K. Koviča, I. Cankarja, nekatera pa je napisal tudi sam. Med avtorji glasbe oz. besedil, sta še G. Prix in G. Lenart. Tu je treba še povedati, da je grafično opremo za kaseto in ploščo izdelal Valentin Čertov, za posnetke

odgovarja Max Matschnig, producent je G. Lipuš oboje pa je izdelal Record STUDIO RPM v Svetni vasi oz. Kožentavri januarja letos.

Tako plošča kot kasetna staneta vsaka po 140 šilingov, v prodaji pa jih imata obe slovenski knjigarni v Celovcu. Cena torej ni pretirano visoka in zato je kasetna oz. plošča dosegljiva tudi za tanjše listnice.

Vendar je glasba, ki jo ansambel Plevel-Unkraut nudi poslušalcu, brez dvoma nekaj izvirnega, samoniklega in zato privlačna za ljubitelje sodobne instrumentalne glasbe, katere namen je tudi resna umetniška izpoved. Mlademu ansamblu želimo, da bi uspešno nadaljeval svojo pot in se uveljavil tudi izven Koroške.

Teden slovenske drame v Kranju
Nagradi za nova gledališka teksta

S predstavo satiričnega gledališča „Jazavac“ iz Zagreba s hrvaško priredbo komedije Alenke Goljevšček z naslovom „Pod Krležovo glavo“ so v nedeljo zaključili 17. teden slovenske drame v Kranju. Za prireditve, na kateri so predstavili najuspešnejše uprizoritve slovenskih gledaliških del v lanskem letu, je bilo v Kranju veliko zanimanja, tako da so za nekatere predstave razprodali vstopnice še pred otvoritvijo.

V okviru Tedna so podelili tradicionalno Grumovo nagrado za najboljši novi slovenski dramski tekst. Med 32 predloženimi besedili je strokovna komisija izbrala dve, in sicer Gabriel in Mihael, avtorja Jožeta Snoja in Biljard na Cpriju, avtorja Iva Svetine. Prvo delo, ki je že doživelo krstno uprizoritev prav za uvod v kranjski gledališki festival, obravnava ideološko razdvojenost slovenskega naroda ob tragičnih dogodkih v Sloveniji takoj po zadnji vojni, drugo

pa revolucijo gospodarstva nad naravo.

Med prireditvijo so se v Kranju sestali predstavniki slovenskih gledališč in se pogovarjali o drugačnem praznovanju slovenskega kulturnega praznika ter o položaju slovenskih gledališč. Med drugim so sprožili zamisel, da bi v okviru kulturnega praznika organizirali šest gledaliških predstav v Celovcu. To bi bila dobra podpora delovanju enotnega slovenskega kulturnega prostora, o katerem v zadnjem času v Sloveniji precej govorijo.

Društvo gledaliških kritikov in teatrologov Slovenije pa je v okviru Tedna slovenske drame pripravilo okroglo mizo na temo Interpretacije Ivana Cankarja. K temu pogovoru so jih spodbudile novejšje uprizoritve gledaliških del največjega slovenskega dramatika, v katerih skušajo avtorji predstav z novimi prijemi na sodobnejši način prikazati problematiko, ki jo je obravnaval Cankar. L. S.

Kulturno pismo iz Slovenije

Prejšnji četrtek, 5. marca, je Društvo slovenskih pisateljev (DSP) v Ljubljani imelo svoj redni občni zbor, ki se burno odmeva ne le v Sloveniji, temveč v vsej jugoslovanski javnosti. Pri tem je dejstvo, da je postal novi predsednik DSP pisatelj in dramatik Rudi Seligo, po vsem videzu manj vznemirljivo (po izvolitvi je dejal, da mu je potekel mandat), kot dve stvari, ki sta se zgodili na občnem zboru. Iz DSP je na tem zboru izstopil dolgoletni član Josip Vidmar, slišati pa je bilo tudi odgovor pisateljev na „Odprto pismo“ makedon-

nega razsodišča pri DSP zahteval, naj to oznako kritično ovrednoti. Tričlansko razsodišče pa je menilo, da o tej zadevi ni kompetentno soditi. Vidmar se s tem ni mogel zadovoljiti in je iz DSP, katerega član je tudi Dimitrij Rupel, izstopil. Kolikor je zdaj brati in slišati, ta izstop načenja dosedanja enotnost društva – vsaj v glavnih rečeh – kar v sedanjih kriznih časih nikakor ni dober obet.

In dalje: na samem zboru je večina piscev menila, da pismo makedonskih kolegov ni prišlo na pravi naslov, saj avtor sporne raz-

Jože Horvat Občni zbor DSP – Rudi Šeligo novi predsednik

skega Društva pisateljev DSP, v katerem predsedstvo tega (makedonskega) društva ogorčeno obsoja eno izmed razprav v Novi reviji (št. 57), češ da njen avtor ne priznava samobitnosti makedonskega naroda.

Toda pojdemo po vrsti. Izstop Josipa Vidmarja, znanega in znamenitega književnega kritika in pobornika slovenstva, je samo posledica prav tako burne polemike v zvezi z delom in osebnostjo Edvarda Kocbeka: tokrat je bil neposredni povod zapis Dimitrija Rupla v uvodu h Kocbekovemu Dnevniku iz let 1951/52 (Dnevnik je izšel v Zagrebu), v katerem Rupel pravi, da je Vidmar s svojo kritiko Kocbekovih novel „Strah in pogum“ leta 1952 avtorja „denunciral“. Josip Vidmar je na to oznako reagiral tako, da je od čast-

prave Ivan Urbančič niti ni član DSP. Pač pa je upravni odbor te dni sprejel posebno izjavo, v kateri se opredeljuje do „Odprtega pisma“ makedonskih piscev. V njej je med drugim zapisano, da noben pisec niti intelektualec v Sloveniji ne dvomi o samobitnosti makedonskega naroda, niti ne izhajajo dela s tako vsebino. Torej izjava zavrača makedonsko obsodbo Urbančičevega sestavka (ki je „prispevek“ k Slovenskemu nacionalnemu programu v 57. številki Nove revije), češ da kolegi iz Makedonije njegovega pisanja niso prav razumeli.

Kako se bo vsa zadeva razvijala, je težko napovedati, vsekakor je zelo neprijetna za samo DSP, posebej še za novega predsednika, pravzaprav pa – težka za vso slovensko kulturno življenje.

Dnevi porabskih Slovencev

Te dni so se v Cankarjevem domu v Ljubljani pričeli kulturni dnevi Slovencev iz Madžarske oz. Porabja. Slovenska narodna skupnost na Madžarskem se bo v Ljubljani predstavila s svojimi kulturnimi dosežki. Spored, ki bo potekal do jutri, bo obsegal pevске in folklorne nastope, lutkovne predstave, okrogle mize in prikaz ljudskih običajev.

Pripravili so tudi obsežno etnografsko razstavo, ki daje avtentično podobo kulture porabskih Slovencev.

O prireditvah porabskih Slovencev v Ljubljani bomo podrobneje poročali prihodnji teden. Tu naj omenimo le, da so prireditelji Demokratična zveza južnih Slovanov, slovenske kulturne skupine in ustanove iz Porabja, Zveza kulturnih organizacij in Cankarjev dom v Ljubljani.

Med predstavniki, ki se te dni mudijo v Ljubljani, je tudi uradna delegacija LR Madžarske, ki jo vodi sekretariat partijskega odbora pri Ministrstvu za kulturo LR Madžarske Laslo Szabo.

Razstava

Sinoči je v galeriji v Mestnem gledališču v Celovcu bila otvoritev likovne razstave del Zorke L. Weiss in Narianne Bähr.

Umetnici se javnosti predstavljata z akvareli in gvaši. O razstavi, ki bo odprta do 12. aprila 1987, bomo obširneje poročali prihodnjič.

GAST '87 v križišču turističnih tokov

Zadovoljstvo izžarevajo organizatorji letošnjega turističnega sejma „GAST '87“, ki ga bodo odprli jutri, v soboto 14. marca in ki bo trajal do četrtega 19. marca. Koroška je bila namreč edina avstrijska zvezna dežela, ki ji je v pretekli sezoni uspelo povišati število prenočitev. Poleg tega bo Furlanija-Juljska krajina na sejmu prvič močneje zastopana. Tudi Slovenija (oz. Jugoslavija) se bo predstavila s turistično ponudbo in z veliko sejmsko gostilno.

Zastopniki sejma so prejšnji teden na tiskovni konferenci poudarili, da je turizem s 100 milijardami šilingov

Ločevanje

Med prireditvami v okviru 12. Rožanskega izobraževalnega tedna, posebej opozarjamo na predavanje Rudolfa Benedikterja z Južne Tirolske, ki bo jutri, 14. marca, ob 19.30 uri v Kulturnem domu v Šentjakobu v Rožu (priređitelj SPD „Rož“).

Referent bo obravnaval zelo aktualno vprašanje, ki je prav zdaj, ko pri nas na Koroškem skušajo uresničiti ločitev skupnega dvojezičnega pouka, tem bolj zanimivo. Naslov predavanja Benedikterja se namreč glasi: **Politika ločevanja vodi Južno Tirolsko v slepo ulico.**

Predavanje je povezano z diskusijo. Gotovo bo dovolj vprašanj, oz. odgovorov, kaj bi ločevanje na šolah pomenilo za Koroško?

„In tako zlorablajo (nemško-govoreči Južni Tirolci) vsako priložnost, da narodne skupine na vseh področjih ločujejo in razdvajajo: od ločenega prvega obhajila in vsakdana večine far do brezizjemno ločenih šol, ki jih pri novogradnjah za vsak primer tudi prostorsko ločujejo, v zadnjem času pa ločujejo tudi že pri socialni gradnji stanovanj.“

To je izjavil Aleksander Langer, deželni poslanec v Boznu. Jutri bomo slišali več podobnih izjav politikov raznih političnih usmeritev z Južne Tirolske, seveda tudi take s hudo nacionalno usmeritvijo.

Priporočamo, da tega predavanja ne zamudite, saj nam bo gotovo podal najbolj avtentične izsledke politike ločevanja.

dohodkov dal avstrijskemu gospodarstvu mnogo impulzov. Preračunano na prebivalca je Avstrija s temi dohodki (13.400 šil./preb.) še daleč pred Španijo in Italijo (4.000 šil.). Predsednik sejma Walter Dermuth pa je dodal, da gostje očitno sprejemajo sedanjo strukturo koroškega turizma, saj je bila Koroška s 4,2% več prenočitvami najboljša med zveznimi deželami Avstrije.

Direktor sejma Hans Jörg Pawlik je naznanil, da se je javilo toliko razstavjalcev, da bo razstavna površina letos povečana za 10%, postavili pa so še poseben šotor. V zadnjem trenutku se je prijavi še dodatno 28 razstavjalcev iz Gorice in okolice, kar naj bi bila neposredna posledica stopnjevanja reklame na tem področju. Jugoslavija se bo predstavila v svojem paviljonu s široko turistično ponudbo in sejmsko gostilno. Napovedana pa je tudi delegacija direktorjev živilskih podjetij, ki razmišljajo o sodelovanju na prihodnjem turističnem sejmu v Celovcu.

Loče

Te dni praznuje na Ročičnikovem v Ločah ob Baškem jezeru sedemdesetletnico svojega življenja vsem dobro znani Joži Wrolich, rojen v Podgorjah pri Mežnarju. Jožjeva mladost ni bila ravno z rožami posuta, bila je ena izmed tisočerih usod našega kmečkega človeka. Kot mladenič pa je moral kmalu okusiti vso trdoto preteklega vojne, ki ga je zavedla prav v mrzle, severno-polarne kraje. Po vojni je poročil Pušnikovo Pepco, hči Ročičnikove gostilne in iz zakona so izšli trije otroci. Tudi tukaj je postal Joži glavni stebel gospodarstva ter s pridnostjo pripomogel do procvita gostinskega obrata. Danes, s svojimi sedemdesetimi leti, je godovnik še poln dobrih zamisli, pri delu pa se še sedaj lahko meri z mladimi gospodarji. Zelo zavzet je tudi za domače prostovoljno društvo, rad prisluhne domačim vižam in še raje se zavrti ob hitri polki na levo. Društveni pevci so ga zato počastili tudi ob njegovem jubileju z lepo slovensko pesmijo. Tudi mi se tem voščilom pridružujemo ter želimo Jožiju še zdravja in mnogo umirjenih, srečnih let!

„Dobrodošel sosed“

Pod geslom „Dobrodošel sosed“ bo stal jugoslovanski paviljon. V njem bosta turistično podjetje CARTRANS in gostilna Juena iz Globasnice v zastopstvu gospodarske zbornice Slovenije organizirala turistične informacije in sejmsko gostišče. Obiskovalec sejma bo dobil tam informacije o prenočiščih v notranjosti Jugoslavije in ob njenih obalah, spoznal bo zanimive potovalne proge, zdravilišča in možnosti za ugoden nakup. Težišče informacij bo Slovenija.

V gostišču se bodo gostje lahko okrepcali s čevapčiči, ražnjiči, z gibanico in z drugimi priljubljenimi jedmi, prav tako pa bodo na razpolago dobra jugoslovanska vina.

V torek – med 11.00 in 12.30 ter 15.00 in 16.30 – pa bo na ploščadi pred paviljonom nastopila folklorna skupina Piran, ki bo zaplesala ob zvoških vokalno-instrumentalnega ansambla Vikija Ašiča.

Ob tej priliki pa bi radi opozorili tudi na prireditev Avstrijsko-jugoslovanskega društva v ponedeljek 16. marca 1987 (19.00) v veliki dvorani celovškega doma sindikatov, kjer bosta nastopili zgoraj omenjeni skupini. Na prireditvi pod geslom „Dobrodošel, sosed“ bodo izžebali tudi nekaj lepih nagrad (bivanje ob morju...)

Zgornje Borovlje

V Zgornjih Borovljah je zadnje dni obhajal svoj okrogli življenjski jubilej naš narodnjak, lesni trgovec in obrtnik v pokoji Jože Mikl. Kar šestdeset let jih je upognil, ne da bi se mu poznala. Rojen na Gašparčevi kmetiji pod Pečnico se je mladi Pepi kmalu spopadel s kmečkim delom ter lesnim obratom svojega očeta. Nato se je šolal v Mariboru (kmetijsko stroko) in po vrnitvi domov prevzel domačo lesno obrt ter kot podjetnik uspešno napredoval. Poleg podedovane hiše v Zgornjih Borovljah si je zgradil nov, mogočen dom, urejen tudi za turizem. S krepko pomočjo žene Marice je tudi na tem področju dobro uspeval in tako je mogel pred kratkim predati urejeno domačijo enemu izmed dveh sinov. Od svojih mladih let pa je godovnik predan tudi narodni stvari in vnet obiskovalec slovenskih prireditev. Tudi v zasluženem pokoju prime za delo, kjer je le potrebno. Njegovi prijatelji in znanci mu iskreno čestitajo in kličejo še na mnoga zdrava leta!

„Koroška poje“ že deset let

Krščanska kulturna zveza že deset let prireja koncertni popoldan pod naslovom „Koroška poje“. Kot je pri letošnji prireditvi povedal predsednik KKZ dr. Janko Zerzer, si s tem prizadevajo, da bi predstavili koroške zборе, hkrati pa – kot ob lanski prireditvi – tudi zборе drugih manjšin v Avstriji. Letos, tako je dejal Zerzer, pa so se odločili, da uresničijo geslo prireditve: nastopili so koroški zbori, neglede na to, ali uradne, državne meje to Koroško delijo ali ne. Tako so sodelovali poleg domače „Danice“ iz Šentvida v Podjuni (slika zgoraj) še moški pevski zbor „Vres“ iz Prevalj, mladinski zbor „Ojsternik“ iz Ukev ter mešani pevski zbor „Gruppo corale Tarvisio“ (slika spodaj). V tej zvezi škoda le, da med nastopajočimi ni bilo tudi kakega zbora iz Kanalske doline, saj bi tako „Koroško“ še celotneje predstavili.

Pri tej premostitvi neosporavanih državnih mej, pri tem poskusu povezovanja, skupnosti preko državnih mej pa je „pomagal“ tudi mešani pevski zbor „Madrigalchor“ iz Celovca (čisto zgoraj), ki je kot prvi neslovenski zbor sodeloval pri „reviji“ in tudi s slovensko pesmijo prispeval delež k uspehu prireditve. V znaku tromeje oz. sožitja in sodelovanja ob tromeji je bil tudi sestav častnih gostov: poleg jugoslovanskega in italijanskega konzula je revijo „Koroška poje“ obiskal tudi predsednik koroškega deželnega zbora Josef Schantl.

Emil Cesar

O Klinarjevem Mrtvem bataljonu prvi pesniški zbirki, nastali na Koroškem

„...Na Koroškem je sneg zopet nekoliko otežal situacijo, ker so Švabe takoj za tem izvršile v Rožni dolini hajko večjega stila. Pri tem je bataljon v Rožni dolini utrpel večjo izgubo v ujetih... Ravno tako je četa, ki se je nahajala v Ziljski dolini, v prvih zimskih dneh odšla preko Karavank na Gorenjsko stran, ker so se ustrašili naporov, pred katere bodo v zimskih dneh postavljeni...“ Takšno je bilo petnajstredno poročilo štaba četrte operativne cone o dogajanjih v Ziljski četi oziroma bataljonu med 15. in 30. novembrom 1944. Nastalo je 4. decembra, namenjeno pa je bilo glavnemu poveljstvu Narodnoosvobodilne vojske in partizanskih odre-

dov Slovenije. Bilo je kratko, napisano v značilnem jedrnatem vojaškem slogu. Vendar pa so bila ta dogajanja povezana z vrsto pretresljivih doživetij in spoznanj, ki so se ohranila v samosvojem dokumentu tistih dni, v pesniški zbirki z zgovornim naslovom **Mrtvi bataljon**.

Avtor **Mrtvega bataljona** je bil koroški partizan Marjan Klinar-Miha (1922-1983). Čeprav je bilo to obdobje zelo težko tudi za Klinarja, je bil po izpovedni plati čas njegovega bivanja med koroškimi partizani izredno plodovit. V kratkih dveh mesecih je napisal nekaj deset pesmi, kot da mu je bilo poglavito samo izpovedovati svojo privrženost narodu in svobodi ter s tem tudi boju. Med prvimi pesmimi je zagotovo **Koraki v dežju**, nastala septembra 1944 med Podkloštrom in Ovčno. Večina Klinarjevih pesmi s koroško tematiko je nastala med septembrom in novembrom, med Podkloštrom, Kopajno in Kepo. Največ jih je nastalo na južni strani Karavank, v drvarski bajti blizu žičnice nad Belco. Čeprav je bila koča skoraj na pol razpadla in brez sten, so se je razveselili, saj jim je dajala dolgotrajno zavetje ob ognjišču. Stene so za silo nadomestila razprta angleška šotorska krila. Zaradi mraza je moralo na ognjišču

vedno goreti, zato tovariši niso nasprotovali, da je Klinar ponoči prostovoljno skrbel za ogenj. Ta nočni čas, ko ga nihče ni motil, pa je izkoristil za pisanje. O nočnem pisanju govori tudi v pesmih (na primer **Pismo domov**). Podatki pod posameznimi pesmimi pa kažejo, da je pisal tudi že med nemško ofenzivo in pozneje med pohodom. Zanimivo je, da se je želel padlim borcem Ziljske čete oddolžiti že takrat. **Pesem Mrtvi bataljon je nastala 30. novembra v eni izmed pastirskih koč na Belem polju. Pesem kaže, da ga je smrt soborcev veliko bolj prizadela kot lastno trpljenje.**

Pesniška zbirka Mrtvi bataljon je nastala na Gorjušah, ki so tedaj že nekaj mesecev veljale za svobodno ozemlje. Klinar ga v kratkem predstavlja: „Tu so bile razne komisije, kurirji, transportni vod itd. Vsi so bili lepo oblečeni in mi smo se prve dni počutili med njimi kot resnični siromaki. Hrana, mir, počitek. Vse to nam je vračalo moči. Nastanili smo se pri Žvebu, ki slovi kot izdelovalec gorjuških pip.“ Žvebovemu očetu je posvetil tedaj tudi pesem **Rožni venec**. Pozneje mi je pripovedoval, kako samosvoja je bila takrat njegova molitev. Zato se tudi ne čudimo, da so se po prepotrebem počitku začele njegove misli vse pogosteje ustavljati

na preživetem, „doživetja zadnjega meseca (pa so se) začela zgoščati in oblikovati“. Tako je začel načrtno oblikovati zbirko, čeprav so posamezne pesmi v njej nastale že prej. Rokopis je nato izročil materi ob njenem obisku na Gorjušah. Verjetno zato, da je v nadaljnjih bojih – še vedno smo bili v letu 1944 in zaradi bolečih izkušenj v Ziljski četi, ko je v boju za življenje izgubil skoraj vse dotlej na Koroškem napisane pesmi – ne bi izgubil. Zbirka je potem izšla taka, kot si jo je zamislil leta 1944, vendar v izboru. Tako sklepam po zapisu v knjižici, ki mi jo je podaril. V njem pravi: „Zbirka tiskana brez mojega izbora in korektur“ – to pa dopušča možnost, da so o uvrstitvi pesmi v izbor odločali po trenutnem občutju drugi. Pesnik je bil v času njegovega natisa borec našega odreda v coni A na Tržaškem in na natis ni mogel vplivati. Zbirko je natisnil – prav gotovo po posredovanju Klinarjevih staršev, njegov oče je bil namreč znan jeseniški delavski pesnik in dramatik – jeseniški tiskar Anton Blažej. Če bi bil tedaj Klinar na Jesenicah, zbirka takšna, kot jo poznamo, gotovo ne bi izšla. Pesmi je pozneje sicer popravljal, vendar zato še ne moremo govoriti o povsem novih variantah. Bila je prva natisnjena pesniška zbirka Marjana Klinarja-Mihe. V zvezi s tem je tudi dragocen podatek, Klinar mi ga je sporočil v pismu z dne 5. maja 1959, ki po vsej verjetnosti ni nikjer zabeležen, da je zbirka izšla v 600 izvodih in da je bila

Miha Klinar

takoj razprodana. Danes je na knjižnem trgu prava redkost.

Mimo zgovornega posvetila: **Zbirko posvečam padlim junakom Ziljskega bataljona in naši Koroški**, natisnjena je pod naslovom, je avtor dodal še posebno verzificirano posvetilo:

Ko pade večer in veter v vejah ihti, tedaj se mrtvi bataljon okrog Kepe zbudi...

Junaki prihajajo, taborni ogenj prižgo, v rožnatem siju gori večerno nebo.

Pesmi je razvrstil pesnik v razdelke: **Zemlja in ljubezen, Nagrobni spomenik in Pesem nad grobovi.**

(se nadaljuje)

Miha Klinar Jesensko listje

Listje pada na šotore,
z drevja pada kakor moje sanje...
Listje pada na šotore,
v mojem srcu se budi vprašanje...

Kaj prinesejo ti dnevi?
Temne slutnje se budijo...
Kaj prinesejo ti dnevi...?
Moje misli krvavijo...

Boks: Wieser gre na avstrijsko prvenstvo

V okviru primerjalne tekme med koroškimi in salzburškimi bokserji je nastopil tudi Slovenec Franci Wieser in premagal svojega nasprotnika Sinn-a v drugi rundi zaradi prevelike tehnične premoči (sodnik je po tretji prekinitvi dvoboja odločil, da Sinn nima izgledov). Tako je Wieser soprispeval h končnemu izidu 11:11.

Franci Wieser hoče braniti naslov avstrijskega prvaka pri juniorjih.

Pravzaprav bi bil moral Wieser boksat z Messnerjem, saj je bila prav ta tekma napovedana tudi kot kvalifikacijska tekma za avstrijsko prvenstvo juniorjev, ki bo 4. in 5. aprila na Tirolskem. Toda ker Messner ni nastopil, je Wieser avtomatično kvalificiran za avstrijsko prvenstvo, od katerega si veliko pričakuje: „V bistvu moram postati avstrijski prvak juniorjev, saj sem ravno zdaj v odlični formi in zaradi tega ne bi smel imeti nasprotnika.“ – bomo videli, želimo mu pa seveda vse najboljše!

Še pred avstrijskim prvenstvom pa bo Wieser nastopil 21. marca na Dunaju v okviru primerjalne tekme Koroška: Dunaj.

Namizni tenis: Selani še vedno vodijo

Moštva iz Sel v koroškem namiznoteniškem prvenstvu še vedno vodijo, toda prednost se je vsaj za Sele II zmanjšala na eno samo točko, moštvo Sele I pa se je moralo proti Straßburgu bolj truditi kot mu je bilo ljubo. Tone Novak, legionar iz Kranja, je zgubil svojo drugo posamezno igro v prvenstvu (moral je menjati lopar, ker so igralci Straßburga protestirali proti barvi oblog), hkrati pa je tudi dvojica Novak/Mirko Oraže doživela svoj prvi poraz v letošnjem prvenstvu. – Sicer pa je iz prvega razreda slišati le slabe vesti: SSK Obir je že spet zgubil, tokrat proti KAC, katerega je še v prvem delu prvenstva premagal.

Nič kaj razveseljive novice tudi iz Škocijana: proti Labotu sploh niso nastopili in tako izgubili 10:0, pa tudi Grebinja niso znali premagati.

Rezultati slovenskih moštev:

Sele II – Grebinj 9:1. Točke za Sele: Marti Oraže (3), Fojkar (3), Olip (2), Fojkar/Marti Oraže (1).
SSK Obir – KAC 4:6. Točke za Obir: Zdravko Smrtnik (3), F. J. Smrtnik/Marko Smrtnik (1).
Straßburg – Sele I 4:6. Točke za Sele: Mirko Oraže (2), Novak (2), Falle (2).
Grebinj – ZSM Škocijan 6:4. Točke za Škocijan: Luschnik (2), Sadnikar (1), Luschnik/Jernej (1).

Kratke športne vesti – Termin

Lepe pozdrave iz Umaga so poslali uredništvu in bralcem Slovenskega vestnika igralci Slovenskega atletskega kluba, ki so bili tam na pripravah za povratni del prvenstva v koroški ligi ter za tekmo za avstrijski pokal proti LASKu, ki bo 28. marca na celovškem igrišču v Anapihlu. V okviru teh priprav so odigrali nogometiški SAK tudi nekaj prijateljskih tekem in med drugim so podlegli avstrijskemu drugoligašu SV Spittal z 2:4.

Po povratku pa so igrali v Šentvidu proti tamkajšnjemu SV, ki igra v spodnji play-off-skupini avstrijskega prvenstva, in prepričljivo zmagali s 7:2. Sicer je SV St. Veit nastopil le z 11 igralci in dva od njih sta se celo še poškodovala, toda SAK je z močno ofenzivno igro skorajda povozil nasprotnika. Gole za SAK, ki je po dolgem času spet nastopil v kompletni zasedbi, so dali Wölbl (3), Gregorič (2), Pihorner in Polanšek.

Prijateljske tekme so igrala tudi druga južnokoroška moštva. Tako je moštvo iz Bilčova zmagalo v Pokrčah s 3:0, Šmihelčani so premagali Maria Rojach s 7:2 (gole za Šmihel: W. Berchtold (2), Buchwald (2), Ramusch (2), H. Berchtold, Pliberk je izgubil pri VSVu s 7:1 (gol za Pliberk: Hober), Klopinj pa je premagal Galicijo kar z 8:1 (gole za Klopinj: Mischitz (2), Tscharf (2), Hobel (2), Silan, Hobel).

II. Smuk na Obirskem se je končal z zmago Jugoslavana Janija Aznoha, ki je na progi pri Cimpaserju dosegel najboljši čas dneva. Ostali zmagovalci: Karolina Wriesnig (dekleta), Werner Traun (šolarji I), Dieter Traun (šolarji II), Marjan Oraže (mladinci), Krista Ladinig (ženske), Franz Traun (moški starostna II), Peter Schlieber (moški starostna I).

Tomaž Kuglitsch spet zmagal. Tokrat v Bad Bleibergu, kjer so prirejali „nordijske dneve“. In sicer se je uveljavil mladi skakalec ŠD Zahomec v skupini šolarjev I s skoki 37 in 37,5 metra, za kar je dobil od sodnikov 169,4 točke. Zelo uspešni pa so bili tudi tekači na smučeh kluba iz Področje, ki so odnesli kar več zmag: Fritz Pinter (otroci), Ernst Graber (šolarji), Bettina Messotitsch (šolarke), Willi Tschmermajak (splošna moški). Zmaga pa tudi za Šentilj, saj je Bernhard Stroj zmagal pri mladincih I.

Remi slovenskih biljardistov. Prvič so nastopili brez svojega najboljšega igralca Gustija Serajnika, in osvojili so točko; gre za igralce I. Slovenskega biljard kluba, ki so dosegli v Sinči vasi neodločen izid in le za las zgrešili zmago. Najboljši igralec je bil Aleksander Novak, ki je zmagal dve tekmi. – Igralca I. SBK Vinko Kušej in Marko Krištof bosta igrala v soboto kvalifikacijo za koroško prvenstvo posameznikov v igri na osmice (8-er Ball).

Slovenski šahisti spet bolj borbeni

Slovenski šahisti so „zabetonirali“ svojega nasprotnika v tovarni cementa v Wietersdorfu. WSG Wietersdorf II, moštvo, ki je v lanski sezoni premagalo SŠZ Cartrans I, je bilo v nedeljo proti SŠZ Posojilnica Celovec II brez možnosti, kajti drugo moštvo SŠZ hiti od zmage do zmage. Tako polnoštevilno kot tokrat že dolgo ni nastopilo. Slovenci so z igrali s polno paro. Razen Hedenika (remi) in Kropiunika (poraz) so vsi dobili svoje partije. Svojo prvo sezonsko zmago je slavila Tončka Einspieler; Bilčovščan Rupert Reichmann pa po nedeljski zmagi ne sme več igrati v tretji ekipi in bo od zdaj naprej na razpolago drugemu moštvu. A propos 3. ekipa: SŠZ Posojilnica Bilčovs II (Gasser, Boštjančič, Weber, Sodja) je že v soboto podlegla celovškemu moštvu Toyota/Grießer II zelo jasno z 0,5:4,5. Pol točke so si Bilčovščani „priborili“ na deski, ki je obe ekipi nista zasedli (remi).

Wietersdorf II – SŠZ Posojilnica Celovec II 1,5:6,5
Dobernig – Herbert Rulitz 0:1, Wernigg – Mirko Laußegger 0:1, Obersteiner – Peter Waldhauser 0:1, Lattacher – Rupert Reichmann 0:1, Wasicky – Tončka Einspieler 0:1, J. Leitner – Robert Hedenik remi, R. Leitner – Tone Kropiunik 1:0, Maier – Mark Sodja 0:1.

Za nedeljsko tekmo prve ekipe SŠZ proti zasledovalcu Wolfsburgu je sekcijski vodja Ivan Lukan napovedal totalno ofenzivo:

„*Drugo moštvo nam je pokazalo, kako je treba šahirati: borbeno in napadalno. Tudi mi bomo morali igrati spet bolj agresivno! Povedal sem svojim igralcem, da nastane remi sam od sebe in da se bo treba boriti do konca. Po zadnji ponesrečeni tekmi so vsi do skrajnega motivirani in pričakujem si najmanj neodločen izid.*“

Koroško prvenstvo v kros-teku:

Ani Müller-Klemenjak zmagala

Konec leta so Slovenska športna zveza in športna uredništva Slovenskega vestnika, Našega tednika in slovenskega oddelka koroškega radia izvolili Ano Müller-Klemenjak za slovensko športnico leta 1986, že to nedeljo pa je pri koroškem prvenstvu v kros-teku dokazala, da sodi med sam vrh koroških športnikov: postala je koroška prvakinja!

Ani Müller-Klemenjak se letos iz zdravstvenih razlogov ni udeleževala tekem v dvorani, zato pa se je tem resneje pripravljala na sezono na prostem. In tako je v Pokrčah v nedeljo suvereno osvojila naslov koroške prvakinje pred „večnima“ konkurentkama Gerlindo Stückler (LAC Wolfsburg) in Ulriko Ertl (KLC). Po koroškem prvenstvu je Ani Müller-Klemenjak povedala, da je njen veliki cilj za letošnjo sezono doseči kvalifikacijo za svetovno prvenstvo v teku na 3000 metrov. Petkratni avstrijski in zdaj štirikratni koroški prvakinji vsekakor lahko prisojamo, da bo ta cilj tudi dosegla.

Koroška prvakinja:
Ani Müller-Klemenjak

Tekma **SG Wolfsburg II – SŠZ Cartrans I** bo odločila letošnje prvenstvo v prvem razredu. S tesno zmago (6,5 točke prednosti) ali remijem (3,5 točke prednosti) bi Cartransani obdržali vse ugodnosti, tudi tesen poraz še ne bi pomenil konec sveta. Od naslova prvaka pa se bi morali posloviti v primeru visoke zmage Wolfsburga, saj imajo Wolfsburgani v zadnjih dveh kolih lažja nasprotnika. Pomembni bodo izidi na zadnjih deskah, kajti spredaj so Labotčani zelo močni: na prvi deski igra jugoslovanski legionar, mojstrski kandidat Pešec z ratingom 2150!

Šahovska rubrika

(avtorja Silvo Kovac, Idrija)

Šahovska naloga št.: 18 KOVAC – GASSER (Interliga 1974)

V nastali poziciji ima beli zaradi pritiska po f-liniji na točko f7 pozicijsko prednost, vendar pa tudi črni po d-liniji ogroža belega kralja na prvi vrsti.

Kako je potekala kombinacija, v kateri je beli, ki je na potezi, prisilil črnega k predaji, je naloga reševalcev.

Od 13. do 15. marca:

Poleti na velikanki

Pred nami je spet športni praznik, ki nam vsem pomeni veliko več kot samo vrhunsko tekmovalstvo: ob petindvajsetletnici interesnega združenja organizatorjev smučarskih poletov KOP bo v Planici od 13. do 15. t. m. tekmovalje najboljše smučarske skakalcev na svetu v poletih za svetovni pokal. Planiška mamutska skakalnica in njeni junaki bodo tri dni v središču pozornosti športne javnosti pri nas in na tujem.

Za planiške polete je vsakokrat značilen tudi velik obisk doline pod slikovitimi Poncami. Tako bo gotovo tudi konec tega tedna. Organizatorji so se zato – na osnovi skušenj iz prejšnjih let, zlasti predlanskega – še bolj pripravili za obisk gledalcev. Promet naj bi tekel brez večjih zastojev, v dolini skakalnic naj bi bilo dovolj parkirnega prostora.

Da ostanemo pri športu: med favorite za zmago v Planici sodijo tudi Avstrijci, pa tudi Jugoslavlani si obetajo predvsem od Matjaža Zupana dolge in lepe skoke. Na vsak način pa je Planica pripravljena tudi na to, da bi se na velikanki vpisal spet kdo izmed skakalcev v knjigo rekordov.

Dunja Jamnig in Danijel Užnik:

Največji uspeh v zgodovini društva

Največji uspeh Športnega društva Šentjanž sta dosegla mlada smučarja Danijel Užnik in Dunja Jamnig. Smela sta sodelovati pri štajerskem prvenstvu otrok in tam presenetljivo, a prepričljivo zmagala. Temu je treba pripomniti, da Štajerska pri podpiranju mladincev daleč prednjači pred Koroško, da imajo na Štajerskem smučarske glavne šole, smučarsko gimnazijo itd. Šele pod tem vidikom in ob upoštevanju dejstva, da so na Brunnalm nastopili le najboljši, izbrani štajerski smučarji, se da pravilno ovrednotiti uspeh Užnika in Jamnigove.

„Planine v sliki“

Fotoamaterji, člani in prijatelji Slovenskega planinskega društva Celovec, ki so sodelovali pri natečaju za najboljše slike v planinah, prav gotovo rado vedno čakajo na razglasitev rezultatov. Tričlanska žirija (Hanzi Reichmann, Mirko Kunčič in Vinko Wieser) je ocenila 28 slik 12 avtorjev po motivu, ki so ga uporabljali, po zgradbi slike in natančnosti izdelave.

Iz šestevka točk je bilo razvidno, da je na prvo mesto bila uvrščena slika „Bosconero“ **Hanzija Lesjaka** z Brega pri Rožeku, ki je posnel južnotirolske vrhove gora. Na drugo mesto se je uvrstil **Tom Priestly** (Edmonton, Kanada) s sliko z naslovom „Košuta I – sem dolgo upal...“ **Franc Kropivnik**, predsednik planinskega društva, pa je s sliko „Stražar gora“ osvojil tretje mesto. Na četrtem mestu je Hanzi Oman z Dunaja, medtem ko sta bili na petem mestu dve sliki podjunskega planinca Joška Igerca in slika Francija Kropivnika.

Slovensko planinsko društvo bo vsem udeležencem natečaja v prihodnjih dneh sporočilo izid in nagrajencem poslalo primerna darila.

Športni termini

Namizni tenis – Namizni tenis – Namizni tenis – Namizni tenis

13. 3.	DSG Sele/Zell I – ÖDK Klagenfurt	Farni dom, 19.30
13. 3.	DSG Sele/Zell II – LKH Klagenfurt	Farni dom, 19.30
14. 3.	SSK Obir – ATSV Wolfsburg	Glavna šola, 19.00
16. 3.	Landskron – DSG Sele/Zell (ženske)	Landskron, 19.00
18. 3.	NTK Celovec – ATSV Straßburg	Mladinski dom, 19.00

Smučanje – Smučanje – Smučanje – Smučanje – Smučanje

15. 3.	Zaključna tekma za Tyrolia-cup (slalom za otroke in šolarje)	Falkert, 10.00
--------	--	----------------

Šah – Šah – Šah – Šah – Šah – Šah – Šah – Šah – Šah – Šah

14. 3.	SŠZ Posojilnica Bilčovs III – Blinden-SG I	Celovec, 15.00
15. 3.	SG Wolfsburg II – SŠZ Cartrans I	Wolfsberg, 9.00
15. 3.	SK Wölfnitz I – SSK Obir I	Wölfnitz, 9.00